

SAUCEINS UZ PAKLAUSĪBU

Svētais Gars ir lūgšanu Gars. Kad mums ir Svētais Gars, mēs lūgsim.

Reimars A.C.Šulcs

KAD TU LŪDZ, IEEJ SAVĀ KAMBARĪ

Dieva griba ir, lai katram kristietim būtu lūgšanu kambaris, vieta, kur viņš ir viens pats, prom no ģimenes, draugiem, līdzstrādniekiem un visām lietām, kas traucētu viņa vienatnes laiku ar Dievu.

Šādā veidā varētu atrisināt simtiem mūs piemeklējušās problēmas. Ja ikviens bieži iegrieztos savā lūgšanu kambarī, nozīmīgi tiktu atvieglotas mācītāju nastas un uz baznīcām vairāk nāktu ļaudis, lai priecīgi pielūgtu to Kungu, nevis depresijā, nedrošībā un vājumā.

Vai Tu dari to, ko Jēzus saka? Vai Tu ik dienas iegriezies savā lūgšanu kambarī?

„Bet, kad tu Dievu lūdzi, tad ej savā kambarī, aizslēdz savas durvis un pielūdz savu Tēvu slepenībā; un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, atmaksās to tev” (Mat. 6:6).

Kādēļ šo Kunga Jēzus Kristus atgādinājumu mēs neņemam tikpat nopietni kā citus? Kāpēc mēs nepaklausām Dievam? Vai mums ir kādas tiesības tiesāt, aizrādīt, atrast vainas pie mūsu dzīvesdrauga, mācītāja, brāļa vai māsas, ja paši nepaklausām, ja pastāvīgi nesatiekamies ar Dievu lūgšanu kambarī?

Vai patiešām mēs nevienu netiesātu un ne pie viena neatrastu vainas, ja būtu uzticīgi vienatnes lūgšanā? Ja mēs būtu pavadījuši dažus simtus stundu lūgšanā, vai mēs patiešām neatklātu, ka lūgšanai ir daudz lielāks spēks vērst ļauno par labu, nekā visiem vārdiem, kurus mēs varētu izrunāt?

Ak, cik varenus Dieva darbus mēs piedzīvotu savās mājās, finansēs, pie veselības, draudzēs, ja tikai mēs tikai paceltos uz lūgšanu spārniem! Visas labās lietas galu galā ir saistītas ar ticības lūgšanu. Ar tās palīdzību ir tikuši izglābti dēli, meitas un dzīvesdraugi. Ar tās palīdzību ir tikuši satriekti ienaidnieki, pazudušas slimības, izdzīti ļaunie gari, gāztas ļaunas valdības, apklusinātas vētras, sausi tuksneši no jauna uzziedējuši, iestigušas mašīnas sākušas kustēties, no nekuries ir atnākusi nauda, bezdarbā ir tikušas pavērtas darba iespējas, atjaunota romantika, vīri izglābti no cietuma un zemā ir nākusi atmoda.

Kādēļ cilvēki nelūdz? Kādēļ vīri un sievas neiegriežas savā lūgšanu kambarī, lai pielūdzot slepenībā, Dievs viņiem atmaksātu gaismā? Vislielākās pārmaiņas nesošais spēks, lai izmainītu visu priekš katra ticīgā, ir lūgšana.

Ir daudz draudžu, kuras ļoti ātri aug. Tūkstošiem un miljoniem cilvēku, tiek glābti. Bet daudzos šādos „atgriešanās” gadījumos kaut kas nav kārtībā – netiek radīti lūdzoši svētie. Nerodas vīri un sievas, kas vietu apslēptajā lūgšanu kambarī jeb apmeklētu draudzes lūgšanu sapulces, ja tādas vispār būtu.

Daudzi šo lielo draudžu mācītāji, nevis lepojas ar pieaugošo draudzes apmeklējumu, ar lielajām kristībām, nekad nerunā par augošām lūgšanu sapulcēm. Tas ir tādēļ, ka daudziem no tiem pašiem nav izveidojies regulārs un pamatīgs ieradums iegriezties lūgšanu kambarī. Patiešām, viens no mūsdienu draudzes ievērojamākajiem raksturlielumiem ir kristieši un draudzes, kuras nelūdz. Cik daudzi no šiem kristītajiem ir atrodami lūgšanu sapulcēs un lūgšanu kambarī gadu pēc viņu atgriešanās?

Piemēri Bībelē

„Bet, kad tu Dievu lūdzi, tad ej savā kambarī.”

Dārgais draugs, kur ir tava lūgšanu vietā? Kur tu ej katru dienu, lai sastaptu to Kungu? Katrs dievbijīgais Bībelē raksturots cilvēks praktizēja tikšanos ar Dievu kādā klusā vietā.

Ābrahamam bija lūgšanu kambaris. Viena no visskaistākajām Rakstu vietām par lūgšanu Bībelē ir I Mozus 21:33: „Un Ābrahams dēstīja tamarisku Bēršebā un piesauca tā Kunga – Mūžīgā Dieva vārdu.”

Ābrahams stādīja tamarisku. Viņš stādīja koku grupu sausā vietā. Kādēļ? Lai viņam būtu klusa, ēnaina privāta lūgšanu vieta. Viņa teltī bija pārāk daudz darīšanu un aktivitāšu. Tur bija pārāk daudz kalpu un viņu bērnu ar visām to izklaidēm. Viņš stādīja tamarisku, lai radītu sev lūgšanu kambari. Tamariska stādīšana šajā gadījumā liecina par ilglaicīgu nodošanos lūgšanai.

Jēkabs, nonācis pie Jabokas upes brasla aizsūtīja prom savas sievas un kalpus, lai paliktu vienatnē ar Dievu. „Bet Jēkabs palika viens pats un kāds ar viņu cīnījās līdz rīta ausmai” (I Mozus 32:25). Jēkabs bija pieradis pie noslēgtās lūgšanu vietas. Šajās vietās mēs varam cīnīties ar Dievu, lai saņemtu svētības, kas citādāk mums nepiederētu.

Dāvids, kalpodams par ganu, par savu lūgšanu kambari padarīja daudzus kalnus un ielejas. Vēlāk, būdams bēglis, viņš lūdza alās. Ak, cik varenas Dāvida lūgšanas, kas pacēlās no šiem slepenajiem kambariem, ir uzrakstītas Psalmos.

Par **Danielu** ir rakstīts: „Kad Daniels dzirdēja, ka ir izsludināts šāds rīkojums, viņš gāja savā namā, kur viņam bija augšistabā pret Jeruzalemi vērsti un atvērti logi un kur viņš noietās trīs reizes dienā ceļos, pielūdza un slavēja savu Dievu, kā viņš to visu laiku kārtīgi bija darījis” (Dan. 6:10).

Man patīk šie vārdi „visu laiku”. Daniēlam ne tikai bija regulāras lūgšanu stundas krīzes brīžos, bet arī „visu laiku” lūgšanas, Ja tev ir „visu laiku” lūgšanas, tad būsi gatavs, kad nāks dzīves krīzes, un tu padevībā neliksi, kad būs laiks stāvēt, kad citi zemosies pasaules dievu priekšā. Ja tev ir „visu laiku” lūgšanas, tu mierīgi raudzīsies lauvam acīs un dzīves versmojošo

krāšņu liesmās. Ja tev ir „visu laiku” lūgšanas, tavs padoms būs pārāks par pārējo nelūdzošo padomdevēju teikto. Ja tev ir „visu laiku” lūgšana, tu netiksi sliktu ziņu satricināts. Tu vienkārši mierīgi atgriezīsies savā kambarī, zinot, ka Dievam ir ceļš ārā, pāri vai apkārt jebkurai pasaules problēmai.

Bet **Jonam** acīmredzot nebija regulārs noslēgto lūgšanu laiks. Un tā, pats neapzinādamies, viņš izraisīja vētru, kas sabangoja visu Vidusjūras austrumu daļu.

Ko tik visu tu nesabango regulāri neapmeklējot noslēgto lūgšanas vietu, nestādot sev tamariska koku, kur vienatnē sastapties ar Dievu! Ko tik tu nesajauc savā laulībā, draudzē jeb darbavietā tādēļ, ka nelūdz!

Vai Dievam ir jāļauj valim tevi aprīt, lai panāktu, ka tu lūdz? Vai Dievam ir jāpieļauj, ka kļūsi slims, lai tu lūgtu? Vai Viņam jāizārda tava finansiālā drošība, lai pievērstu tavu uzmanību jeb Viņam jāpieļauj, ka tava sieva aiziet pie cita vai bērni sāk lietot narkotikas, lai tu pamostos?

Daniēls lūdza “visu laiku”. Jona lūdza pēc tam, kad bija pārmests pār bortu, pēc tam, kad bija vaļa aprīts. Viņš lūdza pēc tam. Ja vien Jona būtu regulāri bijis lūgšanu kambarī, viņš nekad nebūtu devies iekāpt nepareizajā kuģī. Uz cik daudz nepareiziem kuģiem tu esi bijis tādēļ, ka esi palaidis garām tikšanos ar Dievu? Cik daudz kuģiem ir bijis jāzaudē sava krava tādēļ, ka tu esi gulējis tad, kad vajadzēja lūgt? Cik daudz no savas kravas esi zaudējis tādēļ, ka neesi lūdzis?

Annai bija viņas lūgšanu vieta. Kā sievietei tajās dienās viņai bija grūti atrast ģeogrāfisku lūgšanu vietu. Bet viņa bija ieslēgusies savā dvēselē un lūdza klusām, kustējās tikai viņas lūpas. Un tomēr Dievs viņu dzirdēja un deva tai pirmo pravieti Izraēlā – Samuēlu.

Jēzus zināja noslēgšanās spēku. Viņš mudināja mūs rīkoties līdzīgi. Par Viņu ir teikts: “Un tos atlaidis, Viņš gāja kalnā Dievu lūgt” (Marka 6:46).

Šajā vietā teikts, ka Jēzus aizsūtīja prom ļaunpu pulku. Kādēļ? Tādēļ, ka bija laiks lūgt. Ko Tu vēlies aizsūtīt prom, lai varētu lūgt? Kaut ko? Nē, visu jāsūta prom!

Kornēlijs lūdza vienmēr. Un **Pēteris** atrada lūgšanu kambari, kur vien viņš gāja. Jopē viņš to atrada uz jumta: “Nākošajā dienā, kad tie bija ceļā un tuvojās pilsētai, Pēteris ap sesto stundu uzkāpa uz jumta Dievu lūgt” (Ap. d. 10:9).

Tagad pārdomāsim, kādēļ cilvēki nelūdz. Maz tiek lūgts, jo:

1. **Cilvēki nav īsti atgriezušies.**

Ja cilvēki ir patiesi atgriezušies, viņi lūgs. Visas atgriešanās pēc Vasarsvētkiem bija patiesas un visi atgrieztie lūdza: “Un tie pastāvēja ... lūgšanās” (Ap. d. 2:42). “Kad viņi beidza Dievu lūgt, vieta, kur tie bija sapulcējušies, nodrebēja un tie visi kļuva Svēta Gara pilni..” (Ap. d. 4:31).

Ievēro, viņi visi lūdza pirms tika piepildīti ar Svēto Garu. Un tādēļ, ka viņi visi lūdza, tie visi tika piepildīti ar Svēto garu un tad turpināja lūgt.

Lūgšanu trūkums daudzu mūsu draudžu jaunatgriezto dzīvēs ir zīme, ka tie nav patiesi atgriezušies.

2. Cilvēki ir atkrituši.

Ja cilvēki pastāvīgi neaizliedz sevi, viņu lūgšanu dzīve cieš, ienāk remdenība, un daudzas lietas kļūst steidzamākas.

3. Cilvēki ir pārāk aizņemti.

Tās ir sekas. Īstais iemesls ir, ka Svētais Gars ir atstājis cilvēka dzīvi. Kad Svētajam Garam ir vieta ticīgā dzīvē, tur ir arī lūgšana. Svētais Gars ir lūgšanu Gars. Svētais Gars ir starpnieks. "Bez tam arī Svētais Gars nāk palīgā mūsu nespēkam; jo mēs nezinām, ko mums būs lūgt un kā; bet pats Gars aizlūdz par mums ar bezvārdu nopūtām" (Rom. 8:26).

Ja Tu neesi lūdzošs svētais, Svētais Gars ir Tevi atstājis. Tavā dzīvē ir lietas, kam esi pieķēries, mīlestība, grēki, attieksme, kas Svētajam Garam ir likušas aiziet.

Ja Tev ir Svētais Gars, Tu būsi lūdzošs svētais. ja Tu mīli Dievu, Tu nebūsi pārāk aizņemts, lai lūgtu, Tu būsi aizņemts ar Dievu. Ābrahamam bija 318 kalpu, Daniēls bija premjerministrs, Mozus bija tautas vadītājs, Jēzus darbojās ar lielu pulku ļaužu, bet tomēr viņi pavadīja laiku lūgšanās.

Draugs, Jēzus vēlas, lai Tu dodies savā kambarī un lūdz. Vai Tu to darīsi?